

Rady pro budoucí profesionály
Motivace
Zdroje a motivace
Důležitost hry

© Jeff Woods / www.jwportraitlife.com.

Fotografování dětí není pro zbabělce. Zeptejme se libovolného dětského fotografa a uslyšíme tolik příběhů o ječících novorozencích a tvrdohlavých batolatech, že si dvakrát rozmyslíte tenhle fotografický žánr. Jistě, mísa ovoce spolupracuje podstatně víc než 18měsíční mimino. Můžeme vzít předmět našeho zájmu, nastavit světla a strávit celé odpoledne hledáním vhodného úhlu pro snímek ovoce. Ne tak s dětmi.

Fotograf je obětí dětských vrtolů a musí být trochu pištec z Hamelnu (viz pohádky br. Grimmů), trochu rodič, trochu psycholog, a – ano – taky trochu fotograf. Tvorbu dětských snímků zaplatíme všemi možnými způsoby. Je fyzicky namáhavé zaujmout je, uchlácholit dvouleté robě (nebo 14letého). Donutit je, aby se dívali, kam potřebujeme, vyžaduje všemožné dovednosti z našeho psychologického arzenálu. K tomu všemu musíme důkladně zvládnout po technické stránce všeobecně jak fotografii, tak i fotoaparát, a tak to budeme možná chtít vzdát ještě před samým začátkem.

Fotografování dětí není právě nejjednodušší koníček a už vůbec ne způsob obživy, ale může se zvrhnout na jedno z nejhodnotnějších dobrodružství, za kterým se vydáme. Děti jsou prostě a jednoduše fascinující. Malé děti se ještě nenaučily sebeovládání a nepřírozenosti, každá myšlenka a nálada se jim hned zračí ve tváři, což nám poskytuje snímky s bezvadným výrazem.

Někdy jsou nám planety nakloněny, dostanou se do zákrytu, a zachytíme snímek tak ohromný, že z nás spadnou všechny předchozí problémy a dosáhneme toho, co milujeme na fotografování dětí.

Ať rodič nebo profesionál, úspěch při dětském portrétu vyžaduje vážnou spolupráci s dítětem ukrytým v nás samých. Musíme sáhnout do vlastního nitra a zjistit, co nás ve skutečnosti motivuje jak vizuálně, tak citově. Tahle kapitola pátrá po tom, co bychom měli vědět na začátku cesty směrem k fotografování dětí a nabízí výchozí bod pro inspiraci.

Rady pro budoucí profesionály

S ohledem na dnešní popularitu digitálních fotoaparátů je jasné, že fotografie se stala celosvětovou zábavou, pokud ne zrovna vášní. Ceny a dostupnost učinily fotoaparáty běžnějšími než kdykoliv dříve a technologie stále více umožňuje přístup „namiř a stiskni“ s neuvěřitelně dobrou expozicí snímku. Dokonce i z mobilního telefonu může vypadnout slušně vypadající snímek. To všechno přispívá k tomu, že každý chce být „profesionálním“ fotografem, dělat lepší snímky než ostatní. Snímky, které by se snad mohly nazývat ... uměním? Není to životní sen, stát se fotografem? A nebo se tak zlepšit ve fotografických znalostech, že nás sousedi a přátelé budou žádat, abychom jim vyfotografovali jejich děti?

Poznámka

Možná máte jen jednoduchý fotoaparát typu „namiř a stiskni“. To je dobré, to stačí. Nemusíte si tykat s nejnovějšími vymoženostmi a technologiemi. Příchod digitální fotografie umožňuje být úspěšnější, a to rychleji než kdykoliv dříve. Snadno zjistíte, kdy si musíte s technikou polepšit, ale pro začátek stačí fotoaparát a dítko.

Děti, jako objekty fotografování, patří k největším výzvám i odměnám. 1/250 s, f/3.5, ISO 100. Autor: Alison Tyler Jones / www.atjphoto.com

Skutečně tak milujeme děti a máme potřebnou trpělivost? Opravdu dokážeme překonat ostýchavost dítěte, které se nechce pustit mámy jako na snímku (1-1)? Máme trpělivost vyčkat, až novorozenec usne v náručí hrdého otce?

Než se po hlavě vrhneme do fotografování, musíme pomyslet na to, co nás přitahuje a jaké máme fotografické cíle. Vyhodnotíme naše přednosti a motivaci, které budou ovlivňovat každé naše rozhodnutí o potřebném vybavení a druhu činnosti, které zamýšlíme.

Měli bychom si položit následující otázky:

- Jsme spokojeni s obyčejnými snímky dokumentujícími rodinný život a přátele?
- Objevujeme rádi krásu a složitost věcí kolem nás?
- Kdo jsme a kde se nalézáme jako fotografové?
- Máme dost technických zkušeností, abychom mohli nabízet naše služby a nebo máme vášeň pro fotografování dětí, ale jedná se v tuto chvíli spíše o koníčka?

Pokud chceme fotografovat děti na plný úvazek a nejsme jejich světem přitahováni nebo jimi nejsme nějakým způsobem okouzleni, bude asi vhodnější pokusit se najít jiné pole působnosti, jinou specializaci.

Citace

„Fotografovo dílo má obrysy a styl daný osobností autora. Není dáno technikou, ale způsobem, jakým pohlíží na život a svět kolem sebe.“ Pete Turner, *More Joy of Photography*, vydal Eastman.

Při prohlídce chlapcovy ložnice si fotografka povšimla, jak je hoch hrdý na sbírku letadel, a využila nezvyklého úhlu pohledu. 1/250 s, f/2.8, ISO 400.
Autor: Allison Tyler Jones / www.atjphoto.com

Čas na hraní a pohled na svět z dětské perspektivy, jen to nám pomůže při rozšíření našich vizí při fotografování skutečných, upřímných snímků. Chvilku času strávená na podlaze nám změní pohled nejenom srovnáním s dětskou perspektivou, ale objevíme tak i nové úhly a přístupy k našemu objektu. Chopme se příležitosti! Možná se nám bude líbit tam dole!

Děti je dobré ponechat chvíli s rodiči a využít tohoto momentu pro několik něžných společných záběrů před vlastní prací s dětmi. 1/250 s, f/2.8, ISO 100.
Autor: Allison Tyler Jones / www.atjphoto.com

„...nemusíme cestovat, abychom uviděli. Jednou z mých oblíbených činností je nafotografovat svitek filmu ve vzdálenosti 5m od mé postele“. Ruth Bernhard.

Zadání

Zrcadlení a odraz na stěně

Měli bychom rozumět tomu, kdo jsme a co nás inspiruje a co vysvítá z námi vytvořených portrétů. Po přečtení této kapitoly snad máte názor na to, co nás ovlivňuje, jaký máte vkus a jak to vypadá s vašimi představami. Teď jste si toho více vědomi a tak vytvořte dětský portrét, který bude odrážet to, čím jste a také bude vyjadřovat váš styl. Dokážete to pomocí výběru barev a tónů, způsobem oblečení, prostředím na pozadí snímku, všeobecnými postoji. Zaměstnejte vaši představivost a pokuste se vytvořit něco skutečně jedinečného, něco, čím se lišíte od davu.

Natova fotografie byla pořízena u rodinného domu. Fotografka s ním a jeho sestrou běhala kolem dokola po většinu odpoledne a fotografovala je v jejich přirozeném prostředí. Když fotografka vypátrala procesí dinosaurů na okenním parapetu, zeptala se hoča, zda chce snímek s jeho pravěkými přáteli. Když pozvedla fotoaparát, všimla si i Natova táty v odrazu na okně za hočem a tak scénu zachytila. To dodalo snímku další hloubku a význam. 1/640 s, f/2.8, ISO 400.

© Allison Tyler Jones

Po dokončení tohoto zadání neopomeňte zaslat fotografii na adresu vydavatelství Zoner Press (knihy@zoner.cz) a do pole Předmět napište: „Fotografujeme děti – 1“. Fotografie budou umístěny do fotogalerie na web, vaše údaje nebudou zveřejněny.